

Sygn. akt II CSK 795/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa Towarzystwa Ubezpieczeń Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.
przeciwko T. F.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 25 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1346/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1800
(jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Pełnomocnik pozwanej T. F. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 kwietnia 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt. 4 k.p.c.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r. V CKN 1780/00, OSNC 2001 nr 3, poz. 52, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2001 r. V CZ 131/00, OSNC 2001 nr 10, poz. 156).

Tych wymagań skarżąca nie spełniła. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przepełnione jest polemiką z dokonanymi przez Sąd ustaleniami, opartą na odmiennej w stosunku do przyjętej przez Sąd Apelacyjny ocenie materiału dowodowego. Ponadto skarga nie została oparta na podstawie naruszenia przepisów postępowania, a tylko przez wykazanie uchybień procesowych popełnionych przez Sąd drugiej instancji, istniała możliwość zakwestionowania podstawy faktycznej rozstrzygnięcia przyjętego w zaskarżonym wyroku.

W świetle ustaleń dokonanych w sprawie, którymi Sąd Najwyższy był związany oraz niepowołania w skardze kasacyjnej argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa, nie było podstaw do uznania, że zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek powoda zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 w zw. z 13 ust. 4 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).